

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdajah, in sicer: vsak torek in petek, izlaja za Gorico opoldne, izlaja za deželo pa ob 4. uri popoldne, in stano z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo ved po pošti prejemanu ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1:50
Posanjene številké stanajo 6 kr.

Naročnino sprejema upravištvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ tikrat mesečno in stane vsako leto gld. 1:20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v „Goriški“ tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellencic v Namski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbrica.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Uredništvo in odpravnštvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zalej. — Urednik sprejemlje stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in drugo roči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravištvu. Neplačanih pism ne sprejemlje ne uredništvo ne upravištvo.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katere izhaja mesečno v splošnih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsako leto 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. petih vrstic.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

»»» Bog in narod! «««

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Krmpotič) tiska in zal.

„Solski dom“ cesarjeva 50-letnica.

Letos obhaja naš cesar, Njegovo Veličanstvo Franc Jožef I., 50-letnico svojega vladanja.

To je pač izreden dogodek v naši Avstriji, saj enaki jubileji so sploh velika redkost na svetu. In ako se zraven pomislimo, da pred očmi Njegovega Veličanstva se je vršil ves preobrat in napredek človeštva od l. 1848. naprej, tedaj nam bo pač umevno, zakaj se avstrijski narodi pripravljajo s posebno skrbnostjo na dostojno proslavo jubilejnega leta 1898.

Goriški Slovenci bomo tudi praznovali cesarjevo 50-letnico. To pa storimo v zmislu cesarjeve srčne želje, namreč, da ne bomo trčili časa in denarja z bliščočimi veseljem, marveč s posebnim dobrim, plemenitim činom, ki bo spominjal še pozne potomce na jubilejno leto 1898.

Solski dom v Gorici zida namreč obširno šolsko poslopje, kakoršnega v Gorici doslej še ni. Stalo bo okoli 35.000 gld. (s stavbiščem okoli 40.000) in bo namenjeno slovenskima obrtnima šolama za dečke in deklice ter za ljudsko šolo. S tem poslopjem bo zagotovljen obstanek našim sedanjim neizogibno potrebnim učnim zavodom. In zaradi tega bodo še pozni potomci blagorivali jubilejno leto 1898., v katerem je bilo zidano to poslopje.

Toda društvo Solski dom dobi ves potreben denar le z dobrotnimi prispevki slovenskih rodoljubov. Vsakdo, ki kaj daruje v ta namen, bo deležen tudi dostojne proslave 50-letnice vladanja Njegovega Veličanstva.

Kdorkoli torej še ni ničesa dal za zgradbo tega šolskega poslopja, oziroma ni pristopil v kolo Solskega doma, naj se čim prej oglasi, kajti poslopje se že zida in bo do srede junija že pod streho.

Še posebej pa se obračamo do naših občin, do slavnih županov. Tudi naše občine so poklicane, da proslavijo

ali da pomoreje dostojno proslaviti 50-letnico vladanja Nj. Vel. Nekateri občine se tudi pripravljajo, da ustanovijo tem povodom kaj posebno koristnega, toda večina je vendar preslaba, da bi mogle napraviti kaj izredno dobrega za svoj kraj.

In do teh občin se obračamo danes s tem prav lepim, prav umestnim predlogom: Darujejo naj v proslavo 50-letnice vladanja Nj. Vel. primerno svoto za zgradbo Solskega doma v Gorici. Ti darovi bodo prihodnje leto posebej izkazani v „Zlati knjigi“, da se bo videlo, katere občine so se udeležile na takó plemenit način našega slavlja v vedni spomin jubilejnega leta 1898.

Rojaki! gospodje župani, podžupani, starišine! Čemu bi si še posebej razbijali glave, kakó bomo vsak posebej praznovali letosnji jubilej, praznujmo ga skupno s slavnostnim blagoslovljenjem krasnega Solskega doma!

Pričakujemo, da se odzovejo vse naše občine. Kjer ni mogoče darovati večjega zneska, naj se pokloni manjši dar; vsak znesek se hvaležno sprejme!

Složno vsi na tako proslavo cesarjeve 50-letnice!

Državni zbor.

Seja državnega zbora dne 23. 4. m. je bila za nas Slovence velepomembna, ker je zbornica izvolila svojim prvim podpredsednikom slovenskega poslanca, dr. Andreja Ferjančiča. Prvikrat se je zgodilo, da se je sin slovenskega naroda pospel v našem ustavnem zveljenju do tako uglednega mesta. Kolikor toliko mora nas nadajati veselje radi te izvolitve, ker je po . . . prišel dr. Ferjančič do važnega upliva in pričakovati je, da porabi ta upliv v znamenju pravice. Delovanje dr. Ferjančiča na politični polju je znano. Stal je vedno na braniku za narodne pravice ter se zavzemal za celokupni slovenski narod, brigal se je tudi za koroške in primorske razmere. Mož uživa zaupanje stranke, kateri pripada, ter simpatije cele

vsó silo, kolikor so dopuščala jadra in vesla, jadral sovražniku naproti.

Predno je napočila noč, je prerezala modro nebo gora Oeta; kmalu potem je Ermar dal s pisalko znamenje, da se nahajajo pri obrežju Eubeje. Na dano znamenje je vse brodovje obstalo kakor pribito na mestu.

Arij je je razdelil na dva oddelka, v vsakem po 50 brodov; prvi oddelek je imel jadrati k južnemu delu kanala; drugi je obrnil svoja vesla k severnemu.

Jeden posamezen oddelek tega brodovja se ni mogel kosati gledé števila z brodovjem roparjev, pač pa ga je nadkriljeval s svojo disciplino. Poleg tega je tribun računl se na to, da celó v slučaju, ko bi bil jeden oddelek pobit, drugi, ki mu pride na pomoč, najde sovražnika utrujenega, da ne bo pretežavno ga pobiti.

Ob tem času je opravljal Ben-Hur službo pri veslu. Veslarji so se menjali vsakih šest ur.

Počitek v zalivu Antemone mu je dal moči in srčnosti. Delo se mu je zdelo laže in usoda ne več tako težka. Nasprotno pa mu je bilo še bolestnejše nego poprej to, da ne ve, kam pomaga plavati brodu. Tri leta so že minila, odkar je veslal dan in noč, a nikdar ni vedel kam.

desnice, ki ga je postavila na to mesto. — Iz njegovega življenja posnemamo, da se je rodil v lepi vipavski dolini. Gimnazijo je obiskoval v Gorici in v Ljubljani, pravoslovne nauke pa je izvršil na dunajskem vsenčilisu. V politično življenje je vstopil leta 1886, ko je bil izvoljen v notranjskih kmečkih občinah državnim poslancem.

O drugih delih te seje smo že zadnjič poročali. Omenili nam je pa posebej še stališča raznih strank. Načelnik poljskega kluba, vitez Jaworski, je izjavil, da se Poljaki vedno ozirajo na državne potrebe in ugled države, potem pa, da se ima zakonodajna avtonomija dežel razširiti. Deželni zborom naj se dá pravica odločevati v onih zadevah, ki se ne tičejo celokupne države in pri katerih odločujejo različne posebne razmere v raznih deželah. Poljaki se strinjajo s programom ministerskega predsednika, ki zeli rednega zborovanja, oni želé konec narodnostnemu prepiru, priznavajo potrebo nagodbe z Ogersko, a ta mora biti pravično sklenjena po konstitucionalnem potu.

Načelnik češkega kluba, dr. Engel, je povedal, da so jezikovne neredbe le ne-Folklo izpolnile češke zahteve. Glede na uredbo jezikovnega vprašanja pa stavijo Čehi v kratkem poseben predlog. Pripravljeni so dati državi, kar jej gre, zato zahtevajo, da jim mora biti vlada pravična. Novi vladi niso niti prijazni, niti sovražni, temveč čakajo dejanj, po katerem jo bodo sodili. V celni Thunovem programu se jim zdi najlepše obljuba jednake pravičnosti za vse avstrijske narode.

Dr. Okuniewski je v imenu maloruskih radikalcev poročal, kako da Poljaki zatirajo Malorusce, navel je zahteve maloruskega naroda, kateremu naj se dá avtonomija. Galisko vlado je treba trdo prijeti, in potem tudi tam zavladati pravičnost.

Italijanski klub igra v avstrijskem parlamentu ulogo petega kolesa pri vozu. Povsod se usiljuje, a nikjer ga ni treba. Italijani so izjavili, da ne zaupajo novemu ministerskemu predsedniku, in radi tega si pridržujejo nasproti njemu popolno svobodo. Pripravljeni so celo, če se ne ustreže njihovim „pravičnim“ zahtevam, nastopiti pot opozicije. Kje si, laški pogum?

Ta negotovost, ki ga je mučila že poprej, mu je postala občutljivejša še sedaj po razgovoru s tribunom. Vsako gibanje na brodu, vsak nenavaden šum, zdelo se mu je, da napoveduje promeno njegove usode. . . . Nadejal se je, a sam ni znal česa, divja, nebrzdana nadeja se je jela kosati v njegoví duši, katere ni hotel niti krotiti. Polasčevala se ga je čimdalje bolj nestrpnost; korakaje nekekrat mimo tribuna, se je hotel že obrniti nanj z vprašanjem. Vedel pa je, da bi se ta dostojnik nad ničemer toliko ne začudil, nego nad takšno drznostjo njega . . . suznja.

Ben-Hur se je v teku svoje službe naučil spoznavati po legi skozi omrežje protirajočih solnčnih žarkov, proti kateri strani plava galeja. Za tako opazovanje pa je bilo treba jasnega vremena in uprav takšno je Fortuna poslala svojemu ljubljencu, tribunu.

Nadaljuje marljivo svoja opazovanja, se je mladi Izraelec prepričal, da galeja plava proti ljubljeni mu Judeji. Velika je torej bila njegova bolešt, ko je zapazil spremembo v tem smeru, ki je nastala pri otoku Naksi. Odslej, gorjé, jadrati so neprestano na nasprotno stran.

Ko je napočila noč, se je jela po zraku razširjati vonjava kadila.

„Tribun je pri oltarju, pomislil je Ben-Hur. „Nemara se pripravlja na bitko?“

Razprava o programu ministerskega predsednika se je nadaljevala dne 24. t. m. Nemski nacijonalec dr. Steiwender je očital groftu Thunu, da namenoma ni pójasnjl smeri svoje vlade, dasi je bila to gledé na zahteve nemškega naroda njegova dolžnost. Jezikovne neredbe naj se takoj razveljavijo, jezikovno vprašanje pa naj se uredi s posebnim zakonom, kateri mora biti pa skozi in skozi pravičen nemskim zahtevam. Ako se to ne zgodi takoj, ne bo več miru v zbornici. Steinwender zahteva pač prevlado nemštva v Avstriji, kakoršna je bila tačas, ko Slovani še niso bili prebajeni.

Baron Dipauli, člen nemške katoliške ljudske stranke, tudi ni zadovoljen z izjavo ministerskega predsednika, ker ni označil načina, kako misli to doseči, kar je povedal prav kratko v svoji izjavi. Glede na ugodno pravi, da bi bila kvota pravična tedaj, ako bi plačevala Ogerska več kakor 35%. Za uredbo jezikovnega vprašanja naj se izvoli poseben odsek, ki pripravi vse, kar treba, da se isto reši čim preje tem bolje. Sicer pa ima Avstrija po sedanjem položaju tudi kaj storiti za gospodarsko blagostanje prebivalstva.

V večerni seji sta se vršili volitvi v delegacije in kvotno deputacijo. Izmej slovenskih poslancev je bil izvoljen delegatom Pogačnik in njegovim namestnikom dr. Ferjančič, v kvotno deputacijo pa posl. Povše.

DOPISI.

Iz Šempasa. — Letosnje leto je „Soča“ že več dopisov prinesla, v katerih se razpravlja o novi skladovni cesti, ki bi se gradila iz Šempaske županije v Prvačino in Dornberg. Naj bo dovoljeno tudi meni svoje mnenje o tej cesti objaviti.

Da bi bila cesta iz Šempaske županije v Prvačino-Dornberg velike važnosti za obe dolini, Kras in druge gorske kraje, to ni potreba niti povdarjati, ker vsak razumen človek takoj na prvi hip to spozna. Drugo vprašanje pa je, kod bi se gradila? Nekateri priporočajo črto Šempas-Bezevljak-Prvačina, nekateri, posebno z Vogerskega, so za črto po

Udeležil se je že marsikater; tolikokrat je že čul njen trušč in ropot nad svojo glavo, da mu je bil bojni hrup tako znan, kakor pljunkerju besede pesmi. Vedel je, da kakor Grki so tudi Rimljani pred začetkom boja zažigali bogovom kadila na oltarjih.

On in njegovi tovariši so vsakokrat pričakovali posledice z nemirum in upanjem; poraz ladje, na katero so bili prikovani, je mogel prinesiti spremembo v njih usodi, nemara svobodo, nemara boljsega gospodarja!

Na vsem brodu je zavladalo živahno gibanje; prižgali so svetilnice, znosili na krov cele kupe psic, bakelj, prediva, pavole in drugih predmetov, ki se radi dadó vzgati. Konečno je Ben-Hur zagledal tribuna, obo-roženega od nog do glave in v čelasi. Ni dvomil več, da se bliža bitka, ha! in z njo vred strašna pokora za ponosnega sina Izraelovega.

Napovedal mu je je zvenket verig. Suzen je že vedel, kaj to pomeni.

K vsaki klopi je bila pritrjena veriga z okovi. Pred bitko je hortator okoval z njimi veslarje, da se niso mogli spuntati ali zbežati, ko bi bila bitka zgubljena.

Tudi sedaj jo sel od številke do številke. Blizajoči se zvenket verig je naznanjal Ben-Huru, da kmalu pride vrsta nanj, toda ob čnem mu je tudi šinila v glavo zuorela misel:

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristusovih.
ANGLEŠKI SPISAL LUDVIK WALLACE.
Poslov. Podravska.

TRETJA KNJIGA.

(Dalje).

III.

Številka 60.

Ako vzamemo v roke zemljevid starodavne Grške in Egejskega morja, zapazimo poleg klasičnega obrežja otok Eubo, ki jo kot nasip brani od strani Azije. Ta otok deli od suhe zemlje kanal, 120 milj dolg in komaj 8 milj širok.

Na severni njegovi stran — tako si je mislil Arij — razgrajajo sedaj euksijski razbojnik. Mesta na obrežju so bogata in bogati plen je brzkonc privabil roparje. Premislivši vse to, se je tribun prepričal, da napade roparsko brodovje v okolici blizo termopilskih višin. Blagoslovljuje v duši tako ugodno okoliščino, je sklenil zapreti jo od juga in severa. Ta sklep je bil kaj drzen in treba je bilo prei ko prej ga uresničiti. Zapustivši torej, ne brez žalosti, po vsem svetu sloveče sadje, vino in ženske v Naksi, je na

Lijaku čez Vogersko, in v 21. št. „Soča“ pa dopisnik iz Dornberga priporoča črto od Šempasa mimo Visokega čez Rafutišče do Zalošč.

Kar zadeva zadnjo črto, katero priporoča dopisnik iz Dornberga, moram kar takoj izreči, da ista črta je nemogoča, ker se ne dá lahko izpeljati zaradi velike doline „Ogršček“ in hriba „Rafutišča“. Ker gotovo, ako bi se tod gradila cesta, bi se moral napraviti tunel, ali pa veliki ovinki, da bi se prišlo na vrh „Rafutišča“, potem od druge strani pa zopet ovinki do Zalošč. Vsled tega bi ta cesta bila brez koristi in brez pomena, ker bi bila vsled omenjenih ovinkov predolga in tudi več ali manj strma. Ne glede tudi na to, da bi bila vsled tehniških ovir jako draga, ampak bi zgubila tudi glavni namen, zvezati srednjo in doljno vipavsko dolino s Trnovskim gozdom in vsemi drugimi gorskimi kraji.

Seve da najlepše kraje in cenejše bi se dala izpeljati čista iz Šempasa čez Bezevljak v Prvačino. Ali, ko se gradijo skladovne ceste, se mora v ozir jemati, kolikor je mogoče, da ima več občin od iste korist. Ker pa posestniki na Vogerskem morajo tudi plačevati veliko za skladovne ceste, je prav in pravično, da se pri napravi te nove ceste tudi ozir jemlje na to, da se izpelje tudi v korist posestnikom in na Vogerskem.

Vsled tega jih več misli, da bi bila najbolj primerna ta le cestna črta: Od Šempasa čez šempasko in ozeljansko „gmajno“ mimo „Srednjega hriba“ bi prišla na vogrsko obč. pot, po kateri bi šla po „Morelovim“ do kapelice sv. Lucije na Vogerskem, od ondod bi šla naravnost v bližnji Bezevljak in od ondod v Prvačino. Ta črta bi bila res nekoliko daljša nego iz Šempasa naravnost čez Bezevljak v Prvačino, pa bi vezala tudi Vogersko in bi vrhu tega koristila več ali manj skoro vsem posestnikom šempaske županije. Tudi bi ne izgubila s tem nobene važnosti za druge javne in splošne koristi celega okraja. Solkanci in drugi gorski kraji bi imeli v srednjo vipavsko dolino in z gornjim in srednjim Krasom tako ali se krajšo zvezo po tej cestni črti, kot po oni po Lijaku. Nasprotno pa bi imela ta cestna črta prednost pred ono po Lijaku tudi s tem, ker bi vezala tudi trnovski gozd in tukajšnje zage s Krasom, z doljno in srednjo vipavsko dolino.

Stroški za napravo te ceste bi tudi ne bili veliki, ker bi šla skoro vedno po občinski in družabni poti, in bi malo kje bilo potreba odkupovati zemljišča. Potrebni kamen bi se dobil tik te cestne črte, ker je več kamenolomov. Za posipanje ceste potrebni grušči bi se dobil v bližnjem potoku „Vitovnjak“, kjer ga ne zmanjka. Nasprotno pa cesta po Lijaku bi veliko več stala, ker bi bilo potrebno zemljišča odkupovati, in bi šla po močvirnem svetu, ki je večkrat pod vodo. Vsled tega bi bilo treba podzidovati jo ven in ven po Lijaku. Ker pa ni v bližini kamenolomov, bi to veliko stalo. Vsled tega priporočam merodajnim krogom v tem dopisu priporočeno cestno črto v premislek in prevdarek, ako bi se nikakor ne mogli zjediniti za črto Šempas-Bezevljak-Prvačino, katera je in ostane najkrajša, najugodnejša, najcenejša in najpravnejša zveza med to in ono vipavsko dolino ter med gozdom, gorami in Krasom.

Kdo ve, nemara učini tribun gledé njega izjemo? Ako pa se v tako važnem trenutku spomni nanj, pa bo to nezmotljivo znamenje, da revni suženj sme računati na ljubav svojega gospodarja.

Ben-Hur je v smrtnem strahu čakal na to.

Za vsakim zamahom z veslom je pogledal tribuna.

Oni pa je sedel na svojem sedežu, ponosen, nepremičen, pripravljajoč se k počitku.

Zvenket verig je postajal čimdalje glasnejši. Hortator je bil že pri številki 59. Ben-Hur, ne čakaje povelja, je položil veslo ter stegnil roki.

V tem hipu pa se je tribun obrnil ter pomignil nadzorniku. Mladenci ni slišal njegovih besed, toda čemu tudi? Veriga je obvisela kakor poprej na kavelju. Hortator je jel nabijati takt z batom, a njemu se je zdelo, da se brod pogreza v žarkih nebeške svetlobe in da na njem svira nadzemeljska godba. Niti verjel ni, da je še oni človek, kot je bil poprej.

Pregibaje se naprej in nazaj, je jel obračati veslo s tako vneto in močjo, da se je jermen nategnil kakor bi hotel počiti.

Brod je svignil po vodi kakor pšica.

S Trnovega pri Srpenici. — Skromni naši odnosi nam omogočajo le redko kedaj oglasiti se v cenjeni „Soči“. Danes pa ne morem kaj, da ne bi pohvalno označil izredne požrtvovalnosti, s katero so se naši vaščani odlikovali pri gradnji novega mostu čez Sočo. Doslej nam je služil jako primitiven lesen mostič, tako zvan „lese“, v zvezo z onkraj ležečo Dročnico. Prehod čez te „lese“ pa je bil ne malo nevaren in že več oseb se je ondu ponesrečilo v globoko de-roči Soči. A bil je prehod tudi le od danes do jutri, ker nam ga je vsaka povodenj lahko odnesla. Bila je zategadelj nujna potreba, omisliti si stalnega, trdnega in trpežnega mostu, ki bi kljuboval tudi večji povodnji. Prosil in prosili smo podpore, a brezuspešno, ker baje na visjih mestih nimajo denarja za najvažnejše potrebe malih ljudi. Konečno smo se poprijeli sami težavnega in dragega dela. Treba je bilo kajpada mnogo požrtvovalnosti in samozatajevanja. Pogumno zapričelo podjetje nam je lepo uspevalo in se krasno sponeslo. Odstranjena je tudi vsaka nevarnost. Most, ki je na verigah in čegar nosilna moč presega 60 stotov, je 46 m. dolg 190 cm. širok in visi vodoravno 12 m. nad vodo. Morda nima cela Soška dolina tako trdnega in zajedno tako romantičnega mostu, kakor prav Trnovo. Zasluge zato si je stekel v prvi vrsti mojster-kovač, g. Fran Fon, po domače Metjak, doma s Srpenice, stanujoč sedaj v Bovcu. Mož, ki je vrlo izvežban in izkušen kovač, je vreden vsestranske podpore. Priporočamo ga zato tem potem kar najtopleje, osobito Kamničanom, ki mislijo postaviti sliččen most.

Opazovalec.

S Srpenice. — Dovolite, g. urednik, naj se zopet oglašim pri Vas. Sili me k temu dopis iz naše vasi v predzadnji številki „Soče“. — Prav ni se ne čudim temu mlečnozobemu g. Koulu, pač pa njegovemu narekovalcu, kateri hvalisa g. podžupane, rojake Nesrpeničane, zasramovaje sebe in druge zimske sovaščane. Zelo smešna se mora njegova trditev zdeti slehernemu, ki kolikaj pozna omenjene tri gospode, kateri ne znajo ni čitati, ni pisati, pa naj bi bili „cvet“ stalno doma bivajočih srpeničkih mož? Dobro ste jo zadeli, g. poročevalec!

Obzalovali moram, da moj prvi dopis ni dosegel zaželjenega uspeha in da je namesto tega dal povod že omenjeni in še mnogim drugim pikrim opazkam, na katere pa ne odgovarjam. Ne morem tudi umeti, kako je moj prvi dopis mogel tako globoko uzaliti naše g. podžupane, zlasti pa g. L., da se isti brani na vse pretege biti to, kar je Srpeničan.

(Dostavek uredništva: V tej reči pričujemo še gornji dopis ali s tem naj bo polemike konec, ker je brezkoristna. Mislimo, da nas Srpeničani razumejo).

Iz Kreda pri Kobaridu. — Sprejmi draga „Soča“ iz naše vasi par vrstic v svoje predale. Kar nas najbolj skrbi, je reč zaradi delitve občinskega zemljišča. Kakor se je bilo določilo z gospodom zemljemercem, je imelo biti vse končano že lansko leto spomladi, in zdaj bi moral že imeti vsak gospodar svoj delež.

Tribun je spal na svoji dragoceni postelji, mornarji in veslarji pa na krovu.

Tudi na Ben-Hura je prišla enkrat, dvakrat vrsta za počitek, toda on ni mogel zatisniti očesa.

Tri leta je bil pogrezen v temo in sedaj mu je zasijal solnčni zarek. Na brezkrajnem morju, po katerem je plaval brez nadeje, da prijadra kedaj v pristajo, se mu je pokazala nakrat zemlja.

Nad njegovim grobom je nakrat nastal vstajenja dan.

Ali pa je mogoče spati v taki uri? Nadeja, to je trinog. Ona gospodari kot samovladar z našo bodočnostjo; sedanost in prihodnost sta tkanina, na kateri si siva najfantastičnejše vzore.

Dvigaje mladeniča na svojih krilih, ga je vodila v naročje rodbine, obetala mu svobodo in slavo.

O takih omamljivostih se ni čuditi, da so zmoežne vliiti v srce toliko radosti, da jih v resnici smatramo za istino.

V Ben-Hurovi duši se je tako razgo-stila sreča, da ni ostalo v njej prostora za sovraštvo in maščevanje.

Messala, Gratus, Rim — bili so mu kot smrtonosni miazmi, nad katerimi se je dvigal visoko, celo tjakaj pod nebeški obok.

Tu nastane vprašanje, kdo je kriv da ni še razdeljeno.

Krivi so nekaj občanarji sami, ki ne spojinjo svoje dolžnosti, kakor je oni čas določilo starestinstvo. Krivo je starestinstvo, ki ima malo skerbi, da bi se zadeva hitro v red spravila, ker se dela ovire, da se delitev ne izvršuje.

In oni, ki je od naše občine delitev prevzel, (sedaj ga ne imenujem, to se morda zgodi drugo) je preobložen z delom, in tako mu delo zastaja.

Pa tako ne more dolgo časa biti. Kar je prevzel gospod zemljemerec, za to naj skrbi, da pojde od rok. Saj, kadar konča, mora dobiti to, kar se je pogodil. Zdaj govorijo občanarji: „Kako dajmo, ker nič ne dela? Torej delati ali pa odstopiti?“

V Kredu so tri gostilne, v Potokih je ena in pri Robiču tudi ena, a v teh gostilnah se ne dobi užgalice družbe sv. Cirila in Metoda.

O b e č i n a r .

Iz Svetega Križa na Vipavskem. — (Izv. dopis). — Dolžnost ni je javno pohvaliti izvežbano-t naših pevcev, kateri so ob raznih priložnostih pokazali, da so kos svoji nalogi. Nobenega shoda v svojem obližju niso zamutili, da ne bi z milo glasno pesmijo pozdravili svojih poslancev, bodi si deželni ali državnih, med tem ko so najbližji pevski zbori držali roke križem. Da so ob takih priložnostih želi obilo pohvale in priznanja, je naravno.

K toliki dovršenosti v petju je največ pripomogel bivši g. nadučitelj Iv. Zorn, kateremu izrekamo ob tej priliki srčno zahvalo. Pa tudi sedanja gg. učitelja se trudita, da popeljeta pevce se k višji izobrazbi. Kaker se trudi g. Sinigoj v cerkvenem petju, enako, da ne rečemo še bolj, se trudi gosp. Medvešek v narodnem. — Omeniti pa moram tudi jako izvrstnega in rodoljubnega pevca, kateri je polnih 25 let podpira in zdrži narodno in cerkveno petje v Sv. Križu, našega čvrstega korenjaka, gosp. Ant. Špelta. On je v kritičnih časih, ne podpiral, ampak vzdrževal narodno in cerkveno petje v Sv. Križu. Ne pozabite, dragi peveci, da ta mož zasluži odlikovanje, da se bo tudi on rad vas spominjal.

Opozarjam vas, da mu priredite kak pevski večer in mu pri tej priliki izročite svoje odlikovanje. Takega pevca ne bode kmalu Križ rodil, kakor je g. Anton Špell. Posnemajte, vi peveci, tega izvrstnega moža, da bodele tudi vi pevati tako dolgo let in tako lepo, kakor on. Dal Bog se obilo takih narodnjakov! Torej „zaslugam priznanje in čast komur čast“. Bog!

«Vrnavski».

Domače in razne novice.

Naročnikom. — Dopršli smo prvo četrtletje, s katerim nismo zadovoljni gledé na plačevanje naročnine. Zaostankov prejšnjih let je veliko, a tudi na račun letosnjega leta smo se malo prejeli. Kdor do Velike noči ne plača, mu pošljemo postni plačilni nalog za naročnino do konca junija t. l. Vsakdo naj torej po Veliki noči pripravljeno, da izplača pobotnico pismonoši. Tako bomo odslej točno izterjavali naročnino, da naredimo red v tem

Temna noč je se pokrivala ladjo, ko je mornar, sloječ na straži, zbudil tribuna.

Arij takoj vstane, dene na-se čelado, meč in orožje ter ukaže poklicati poveljnika posadke.

„Naj bodo vsi pripravljeni!“ zakliče. „Morski roparji se bližajo.“

V.

Bitka na morju.

Kakor bi z očmi trenil, so bili na ladji vsi na nogah.

Poveljniki so zavzeli svoje prostore, mornarji vzeli orožje ter se postavili v vrste.

Ben-Hur je čul trušč, tekanje, razpe-njanje jader, pripravljanje bojnih strojev. Na to je na galeji zavladala znovič tišina, neznozna radi pričakovanja in nemira. Na hortatorjevo znamenje so obstala vsa vesla.

Kaj je imelo to pomeniti?

Izmed 19⁰⁰ suznjev, prikovanih h klopem, ni si niti ječ... zadal tega vprašanje. Čutili so samo neko nagonsko bojazen glede bližajoče se nevarnosti. Usoda bitke jih ni mnogo brigala: zmaga samo stisne njihove okove, premaga pa jih izroči v plen ognju ali zmagovalci.

Niso tudi imeli pravice vedeti, kaj se godi nad njihovimi glavami. In kdo je bil

oziru. — Ta način plačevanja je dandanes povsod v navadi, zato ga uvedeno tudi mi.

Nj. Vzv. nadškof in knez dr. Jakob Missla in premil g. dr. Andrej Jeglič sta bila dne 24. t. m. v Rimu potrjena za mesti svojih novih dostojanstev. Koncem aprila ali začetkom maja pa zasedeta novi stolici.

Osebnost vestí. — Gospod dr. Pavel Lučić, doslej občinski zdravnik v Bolu v Dalmaciji, je imenovan okrožnim zdravnikom v Vipavi.

C. kr. notar v Kanalu g. Rudolf Stark je premeščen v Gradišče ob Soči.

Smrtna kosa. — Umri je v Gorici dne 25. t. m. veleč. g. Lovro Pertout, vpo-kojeni gimnazijski profesor, star 80 let. Pokojnik je bil od l. 1850. do l. 1873. profesor veronauka na tukajšnji višji gimnaziji, od l. 1858. do l. 1876. tudi knjižničar c. kr. lice-ialne knjižnice. Kof učitelj veronauka je bil vsem svojim učencem skrben in ljubeznjiv oče in si je ohranil v njih srcih trajen in hvalečen spomin. Mladina ga je spoštovala in občudovala njegovo temeljito in obsežno znanje, združeno s ponižnostjo in skromnostjo pravega učenjaka. Slovesnega pogreba dne 28. ob 10 uri zjutraj se je udeležila tudi vsa gimnazijska mladina z učiteljskim osebjem; z gimnazijskega poslopja je plapolala črna zastava. Truplo pokojnikovo so peljali k večnemu počitku na Sv. Goro. Naj v miru počiva!

— V nedeljo je umrla iz znane slov. rodbine gospica Marija Dovgan, sestra neutrudne zapisničarice podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Gorici. — Pogreb bo danes ob 2½ na pokopališče v St. Andrež.

Ravnopravnosti pri naši preturi se vedno ne poznajo. Mislijo pač, da je vsa Goriska že laska in za to pošiljajo slovenskim strankam, ki ne razumejo laski, na slovenske uloge laska vabila. Na 26. t. m. je bilo poklicanih več Prvačkovec na našo preturo z laskimi pozivi in sicer so bili to drugič doposlani pozivi v laščini. Ko so dobili Prvačkovi prva vabila v laškem jeziku, so jih zavrnili, ker ne razumejo laski, ali čez par dnij so jim dostavili nova vabila, pisana zopet — v laščini. Prvačkovi pa so ostali lepo doma in niso prišli na preturo, le neka žena, ki je prišla po opravih v Gorico, je pokazala tak laški poziv, katerega pa ni razumela. Ono vabilo ima številko VII. 374.197. To je zopet nov dokaz, kako ti gospodje spoštujejo ravnopravnost nasproti Slovincem. Kdaj vendar mislite pričeti slovenski uradovani s slovenskimi strankami? In kako nepravilno je tako postopanje! Prvačkovi so ostali doma, ker niso razumeli, kaj jim hoče sodnija, sedaj jih bodo pa spet klicali, a radovedni smo, s kakimi vabili, menda zopet z laskimi? No, vidite, da je res vse, kar smo pisali pred kratkim o goriski preturi. Mislijo pač, da je res izključno samo laščina „la lingua del foro“, a Slovenci jim že počasi dokažejo, da ni tako.

Novačenje v Gorici. — Letos so primeroma nekaj več vojakov nabrali izmed mladeničev, v Gorici rojenih, kakor prejšnja leta. Prav, čemu bi plačevali samo Slovenci krven davok. „Corriere“ z velikim zadovoljenjem omenja to dejstvo ter dostavlja, da sta med temi samo dva Slovence, ki sta prisegla cesarju zvestobo v slovenskem jeziku, a vsi drugi so laške narodnosti. No, koliko slovenske ter koliko laške krvi se pretaka po tej mladini, to mi sami dobro vemo. Kako so se pa obnašali ti mladeniči, smo že povedali. Vpili so nad Slovenci z različnimi psovkami, peli ono znano izvijajočo pesem, docim so se slovenski fantje vedli povsem dostojno ter niso dali nikakega povoda pritožbam. Mladina v Gorici je res „una forte e robusta gioventù“.

Po novačenju. — Ker slovenski fantje niso zagresili nič takega, kar bi jim služilo

napadnik? Prijatelji? Nemara rojaki? Tudi ni bilo časa za premišljevanje.

Ben-Hur je začel za brodom pljuskanje vesel.

„Astreja“ se je stresla, kakor bi vanjo udaril morski balvan.

Sovražnik je prijadral.

In znovič je bilo dano znamenje s krova. Vesla se potopé. Galeja se je polagoma, skoro neznačno gibala. Ni zunaj, niti znotraj ni bilo slišati najmanjšega šuma; vsi, kar jih je bilo na ladji, so pridrževali sapo. Brod sam se je prituhtil kakor tiger, predno skoči na svoj plen.

Naposled se na krovu oglesi čist, presunljiv bojni glas. Hortator udari z vso močjo z batom po kovinasti plošči, veslarji zasnežejo vesla. Poslušna njih gibanju je galeja šinila naprej, zibaje se kakor mlada deva. Na to se oglase trombe — vse na zadnjem delu ladje; spredaj je bilo slišati samo tekanje, krič in zvenket orožja.

Nakrat pa se brod strese in sicer tako silno, da so se veslarji na tretji vrsti klopj zagugali; nekoliko jih je celo padlo na tla. Brod se je nagnil, odskočil nazaj, toda v tem hipu, zravnavši se po koncu, obstal ter z dvojno naglico svignil naprej.

(Dalje pride).

v nečast, zato pa so lahonski listi pridno lagali. Toda tudi najbolj zagrizeno irredentovsko občinstvo je moglo spoznati, da ves greh naših fantov leži v tem, ker so peli — slovenski; ako bi bili peli laški, bi jih isti listi hvalili....

Najbolj otročje je vpila «Sentinella». Ta je obzalovala, da so Goričani tako mirni, da se ni odzvalo na stotine laških pestij in preteple naše fante itd. — Mi pa menimo, da pestij nimajo le Lahi, ampak tudi Slovence; in ker je Slovencev več, je dosledno tudi več pestij, ki bi vihrale po lahonskih buticah... Seveda se «Sentinella» najbrže nada, da bi inkvizicija potem le Slovence tlačila v zapore, Lahi pa bi ostali — eroi per la liberta della patria!

Da lahonski listi napadajo in smešijo veleč. g. dr. A. Gregorčiča radi znane okrožnice, to je uverno; nad nekom morajo spasti svojo željo!

Toda dr. Gregorčič stoji previsoko nad lahonsko sodrogo, da bi ga zadelo njeno otročje breanje! To naš odgovor!

Ni irredente. — «Sentinella» od 23. t. m. je prinesla slavnostni članek (doposlan iz Milana) o bojih l. 1848. proti Avstriji v Lombardiji.

V dopisu iz Trsta vroče čestita nekemu Bernardinu v Trstu, ker je bil izvoljen častnim članom društva «Trieste-Trento» v Rimu. To društvo je irredentovsko in deluje za ocepjenje Trsta in Trenta od Avstrije.

V isti številki opisuje «veseli dogodek» o rojstvu novega princa savojskega. Brez komentarja.

Shod avstro-ogerskih slovanskih časnikarjev bo v Pragi od 18. do 22. junija. Razum Čehov je doslej pripravljen udeležnikov: 10 Poljakov, 6 Slovencev, 4 ogerski Srbi, 2 Hrvati, 3 Slovaki, 1 Malorus. — Namen shodu je: zblizanje in vzajemnost slovanskega tiska v Avstriji. — Poročilo o slovenskem časnikarstvu je naložil osrednji odbor g. A. Gabršček u. — Zadnji čas je, da je došlo do tega shoda! Tudi slovenskemu časnikarstvu je najmanjše treba — bližjega spoznanja in složnosti!

Ona dva Solkanca, ki sta bila obsojena na 12 in 10 mesecev ječe radi pretepa brivca Ballabena in nekega Čuferma, sta izdala zdaj še celo vrsto sokrivic, katere je inkvizicija takoj spravila pod ključ. «Prav dobro delo» sta naredila!

Furlani in ž njimi bratje iz blazene Italije hodijo leto za letom na Slovensko služiti kruh. Ko prične spomlad in se lastavice vračajo, prikazuje se tudi laški delavec na Slovenskem, zlasti na Kranjsko, v Ljubljano, jih pride na stolice. Ko pa pride jesen in lastavice zapuščajo svoja proletna bivališča, zginejo tudi Lahi. Sahoj pa vzamejo proše, katere so si prisluzili pri Slovincih. Vi, ki sejeje nemir med laškimi ljudstvom, bi bolje storili, da jih neite spuštanja do Slovencev, ne pa, da jih hujšate povsodi in o vsaki priliki proti našemu narodu!

Zvišanje davka na pivo, sladkor, itd., katero je preračunano na 40 milijonov, je namenjeno v prvi vrsti za to, da se povisajo državnim uradnikom plače: poleg tega se imajo nekateri dosedanji davki odpraviti in mej tem se odpravi tudi časnikarski in koledarski kolek. Tako poročajo «Katoliške Listy».

100 let stara žena. — 25. t. m. je umrla v gorški hiralnici Katarina Mozetič, rojena v Opatju mesec 25. nov. 1797; dopolnila je torej lepo starost 100 let. Bila je žena strojarja v Mirnu in ne kotičaja v rodni Aescoli, kakor poroča «Corriere». Podpirala pa jo je vedno njena hči, ki je omožena na Tolušinskem.

Živela Prvačina! — Prvaška občina je prva pristopila kot ustanovnik «Solskemu domu» ter s tem dokazala, da se povse zaveda svoje patriotične in narodne dolžnosti. Ze podružnica sv. Cirila in Metoda v Prvačini je prva priredila besedo na korist «Solskemu domu», sedaj mu je sledila občina. Ako bi vse občine na Gorškem posnemale Prvačino ter v proslavo cesarjeve petdesetletnice določile take ali pa — ako ni mogoče — vsaj manjše vsote v to svrhu, bi bil kmalu «Solski dom» zagotovljen; a s tem bi dokazale nase občine tudi lepo vzajemnost med seboj, kakor tudi plemenito tekmovanje, ko gre za plemenito stvar.

Nova pošta. — V Rodiku, okraj sezanski, je ustanovljen poštni urad, ki bo imel zvezo s postjo v Kozini.

Nabit revolver je nekdo našel na poti iz Gorice v Ajdovščino. Kedor ga je zgnubil, naj naznani svoj naslov uradništvu «Soče», katero mu pové ime najdnika.

Javna dražba. — Dne 3. aprila ob 2 pop. se odda v Levpi delo za povisjanje zvonika: zidarsko in kamnarsko delo: klicana cena gl. 237-47. Samo ročno delo. — Odda se tudi oinjno delo posebej. Varščine 10%. Stavbeni odbor v Levpi, 28. marca 1898.

Opozarjamo rojake na deželni na oglase slovenskih trgovcev v Gorici, posebno g. Jurij Moseta, kateri edini ima slovenski napis v Rastelju, radi česar ga nasprotniki zene strani popolnoma prezirajo, z druge pa mu škodujejo, kjer le morejo. Ne sme se pozabiti, da je s slovenskima napisoma odvrnil vse svoje dosedanje laske odjemalce iz Gorice in da je vsled tega pravično, ako naše občinstvo podpira njega.

Kdor se hoče učiti francosčine, ga opozarjamo na oglas na četrti strani.

Pri nikakoli rodbini ne bi smeli pogrešati najboljših dveh ljudskih in domačih sredstev, namreč: Dr. Rosa balzam za želodec in prazko domače mazilo. Ista se dobiva tudi v gorških lekarnah.

Radodarni doneski.

Za «Slogine» zavode:...

Prejelo upravnistvo: Zvečjati Anton iz Medane 1 gl. — Jakob Fon, vikar v Kredu (udnina) 50 kr. — Stefan Rutar iz Granta pri Grahovem 95 kr.

Po položnici društva «Sloga»: Josip Rustja in Matevž Kenič iz Orehka vsak 20 kr. (60 kr. za naročnino «Primorec»). — Lucijan Kovacic, poverjenik pri Sv. Luciji, 8 gl., in sicer 5 gl. za udnino, katero so plačali: Lucijan Kovacic, Matevž Bizalj, Ignacij Kovacic (za 2 leti), Anton Vuga, Anton Mikuž, Josip Munih, Josip Kenda, France Kovacic in Josip Kenda (kovač) — 3 gl., kot radodaren donesek; darovali so: Lucijan Kovacic 1 gl., Svetolučjski vojaški naborniki gl. 120, Anton Vuga 30 kr. in Anton Mikuž 50 kr. — (Hvala na poštvovalnosti vsem!)

Za «Solski dom»:

Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Ajdovščino in okolico je pristopila kot ustanovnik, doposlavljam nam 100 gl., katere smo izročili g. blagajniku Živela!

Boštjančič Janez nabral v St. Andrežu pri ustanovnem obnem zboru zaveznika in bralnega društva gl. 8-47 — Zafosnik B. 1 gl. — Rakovšček Josip 50 kr. — Na razvalinah «Delavca» nabrali st. androžki fantje gl. 1-03. — Anton Koren, trgovec v Gorici, 5 gl.

Društvene vesti.

«Goriška Čitalnica». — Od slavnosti o priliki 25-letnice gotovo ni bilo lepše «Besede», nego na večer 25. t. m. Le škoda, da dvorana ni bila napolnjena, da si je bila udeležba po skušnjah zadnjih let nepričakovano slevina. Uzorno, dovršeno izpolnjeni spored je zaslužil, da bi se naslajevalo ob njem kolikor možno mnogo našega občinstva, ki pač nima preveč prilik, videti in slišati zares umetniški izvajatih točk uzaunajega sporeda.

Pred vsem nam je omeniti dovršeno petje pod vodstvom neumorno delavnega g. Ivana Mercina, ki je združil okoli sebe na 30 možkih in okoli 20 ženskih izvežbanih glasov. Možki zbor je nastopil dvakrat in pel Siltnerjev «Za dom med bojni grom» in Foersterjevo «Pobratimijo». Ženski zbor je pel Abtovo «Oznanja zvon nam Velikonoč», s spremljevanjem glasovirja. Mesani zbor nas je iznenadil s Foersterjevo velerealistično «Ljubico». Pa tudi četverospjev (Pezdič, Gruntar, Posega, Mercina) je zapel «Njega ni» in potem dodal še «Svrčanje». Uživali smo torej raznovrstne produkte vokalne glasbe. In kakó uživali! Krasne skladbe dovršeno izvedene, kaj hoče se več po lepem, uzvišenem kopneča človeška duša?! — Kateri točki bi pripisali prednost gledé na točno izvrševanje, tega zares ne vemo. Vendar naj se posebe omenjamo prekrasno Foersterjevo «Ljubico» zaradi realistični razpletene glasbe, ki se divno spaja z ljubko-tožnimi verzji našega toli prerato umetnega Krilana. Obsirno in težavno skladbo je zbor dopel tako izborna, da je občinstvo kar elektrizovalo in naposled navdušilo tako, da ni bilo ploskanju in hvali konec, dokler ni ponovil vsaj zadnjega dela. — Čast komur čast! Hvala iskrena g. pevovodji, gg. pevkam in pevcom, katerim ključno poseže: Vstrajajte na tej poti! Slovincem v Gorici ni treba drugega pevskega zbora, ako imamo — ta, ki bi bil ob vsakem nastopu le v čast in ponos slovenskemu življu v gorškem mestu.

Glavno «Oče so rekli, da le» so igrali g. gje Klavzar, Ivančič ml. in Kranjec ter g. gje Leban, Koršič, Klavzar in Delak. V zadnjem «Primorec» smo dejali, da ta dilemantska družba bi prav brez skrbi lahko nastopila v — ljubljanskem gledališču. To trditve ponavljamo brez skrbi tudi danes, ker smo videli mnogo predstav v Ljubljani; uverjeni smo, da bi dosegli tudi tam enak uspeh, kakor na skromni pozornici naše «Goriške Čitalnice». In s tem je dovolj povedano. Vsaka oseba je bila povsem na svojem mestu in je izpolnila svojo nalego tako dovršeno, da si moremo težko misliti kaj boljega. — Hvala na trudu! — Občinstvo je prav živahno sledilo prizorom na odru in je bilo enega samega prepričanja, da tako lepega večera že dolgo časa ni bilo v «Goriški Čitalnici». Ali doživimo kaj kmalu nekaj podobnega? Saj bi se ves spored lahko ponovil, morda v kak dobrotlen namen, n. pr. za prepotrebno telovadnico «Goriškega Sokola» (ki je zadnji čas naročil le novih orodij za 200 gl.) Sposobne moči so tu; dobra volja je tudi, torej: naprej po taki poti v čast in ponos goriškega Slovencev!

Igra je končala s tremi samospevi in zborom. Petje je uglasil g. Mercina, ki je ob enem spremljal na glasovirju. Petje je bilo vsej igri tako primerno, izvršitev pa tako izborna, da je vse to se povisalo končni efekt. Ta zadnji prizor so morali ponoviti. Odlična hvala g. skladatelju!

Vabilo k obnemu zboru c. kr. kmetijskega društva v Gorici. — Počlašujem se, vabili p. n. člane c. kr. kme-

tijskega društva k rednemu zboru, kateri bo v Gorici v društvenem uradu v četrtek dne 14. aprila 1898 ob 10 $\frac{1}{2}$ uri predpoludne. V obravnavo je odločen naslednji dnevni red: 1. Predsednišveni predlogi o delitvi daril kmetovalcem na Gorškem o priliki cesarjeve petdesetletnice. 2. Poročilo glavnega odbora o svojem delovanju leta 1897. 3. Glavni odbor poda: a) društveni obračun za l. 1897, b) društveni proračun za l. 1898. 4. Objava računa o porabi državnih podpor za l. 1897. 5. Nasajenje in obdelovanje vinogradov v ravani s pomočjo pluga. Poročilo in predlogi ravnatelja g. Bolleta. 6. Volitev podpredsednika (§ 21 društvenih pravil). 7. Dozlevni predlogi. — V Gorici, dne 10. marca 1898. — Coronini predsednik.

Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gorici je imela v nedeljo dne 27. marca svoj redni letni obnem zbor v prostorih «Goriške Čitalnice». Ker se je zbralo p. n. gospa in gospic polno število, se je prečitalo in soglasno odelrilo odborovo poročilo o delovanju preteklega društvenega leta. Potem je sledila volitev. V načelnistvo so bile voljene: prvomestnica: gospa Avgusta Santel, denarničarka: gospa Amalija Drufovka, tajnica: gospica Ana Dovgan, namestnica: gospa Ivanka Dekleva, gospa Karolina Makuc in gospica Lavoslava Koršič, odbornici: gospa Karolina Zavnik in gospica Antonija Drufovka. Nato je izrazila v narodnem oziru neumorno delavna gospa prvomestnica Avgusta Santel željo, naj bi se ustanovil ženski odesk za sedanje razmere volevažnega društva «Solski dom». Zelja, prihajajoča iz narodnega, požrtvovalnega srca, je našla odmev v srcih naših vrlih rodoljubkinj. Nadejali se je, da se društvo ustanovi ter da hode razvijalo svoje delovanje v prosep in izobrazbo naše nežne mladine, stebrov bodočega slovenskega življa na Gorškem. V tej nadi so se rasle p. n. gospe in gospice. (Poročilo o delovanju v pred. letu prinesemo doslovno prihodnje).

Razgled po svetu.

Večen kandidat za državni zbor je bil imoviti posestnik Potočka v Kolimu. Znan je po vsem Českem, ker je kandidoval po vseh volilnih okrajih, izvoljen pa ni bil nikjer. Polrosil je za agitacije nad 50.000 gl., ter končno zasel v tako slabe denarne razmere, da je iz obupa v vodo skočil.

Nemel v «rajhu» tudi obsojajo obstrukcijski življ v avstrijskem državnem zboru. Kar po vrsti se oglašajo časniki proti tako nesramnemu postopanju obstrukcije. In vendar so ti ljudje hodili v Nemčijo tožiti svojim bratom, kako hudo se jim godi v Avstriji.

Kreta je se vedno brez guvernerja. Rusija je bila predlagala, naj se imenuje dosmrtnim guvernerjem na Kreti grški princ Jurij, a temu so se druge velevlasti upirale. No, sedaj so se polagoma udale in tej kandidaturi nasprotuje samo še Avstrija in Turčija, kateri je seveda do tega, da spravi na Kreto kakega svojega državljana. Menda se bo ta reč vendar končala tako, kakor hoče Rusija.

Slovenski vojaki na Kreti se menda še ne vrnejo tako hitro domov. Poslanec pl. Berks je v državnem zboru vprašal vlado, kedaj da misli poklicati 2. bataljon slovenskega pešpolka št. 87 s Krete. Neuske ladje so že odplule in za to so mislili, da se tudi avstrijske odstranijo, ali temu ni tako. — «Slov. Gospodar» pravi: «Bog vé, čemu ondi slovenski sinovi varujejo Turčine, ko smo Slovinci ondi povsod najzadnji, kjer se delijo kake pravice».

V Korejo je bil ruski car poslal več častnikov in uradnikov, ki so imeli nalog vezhali vojsko in urediti državne finance, in to na prošnjo korejskega cesarja. Ker so to svojo nalogo izvršili, se je korejski cesar zahvalil za uslugo ruskemu carju, kateri je pozval uradnike v dejavino ali častnikom pa je ukazal, naj ostanejo tam v varstvo ruskih misijonov. Morda ima ta ukaz še druge namene.

Medjumurje so Ogr pred leti vzeli siloma Hrvatom. Tam živi do 90 tisoč Hrvatov, ki so pa v nevarnosti, da jih pomadjarijo, ker pritiskajo na nje od vseh strani.

Bolgarska in Turčija. — Turki so sklenili osredotočiti jeden del v Tesaliji nastanjene vojske ob bolgarski meji, ker je Bolgarija kar na'ihoma postavila tri divizije vojakov tik turske meje. V teh malih državah na Balkanu vedno vre.

Razgled po slovanskem svetu.

«Povera mi», tako je vskliknila na tržaškem poštnem uradu uradnica, ko je iskala slovensko tiskovino, katero je stranka zahtevala. Ni jej mogla postreči, ker tam imajo slovenske tiskovine zaklenjene in strogo ločene od drugih, da se ne bi pripetil slučaj, v katerem bi laška stranka dobila po pomoti slovensko tiskovino. «Edinost» pravi, da bi bilo umestno za Trst napraviti trojezične tiskovine tako, kakor jih imajo v Dalmaciji, kjer je poštna uprava v tem oziru laški manjšini ustrežila. — Da stori poštna uprava po želji tržaških Slovencev, tega pa ne verjamemo. Kaj poreče «Piccolo»!

V Zagrebu je dala poštna uprava odstraniti sedanje nabiralnike za pisma ter jih je namestila z novimi, ki imajo madjarske barve in na vsakem je napravljena krona sv. Štefana. Hrvate je to ogorčilo in namazali so nove nabiralnike z raznimi kisljinami tako, da se najbrže ne bodo dali popraviti; potrgali so z njih tudi vse krone. Sedaj pa strazijo te nabiralnike vojaki. Ogr pritiskajo pod famoznim banom Hedervaryjem Hrvate na vse mogoče načine. Kar v jedni zlici vode bi jih radi potopili. No, slinčo se godi tudi nam.

Poslojpe za višjo gimnazijo v Ljubljani prično zidati se letos. Stavbeni odbor ja ministerstvo že imenovalo.

Vabilo na CXIV. odborovo sejo «Slovenske Maticе», v ponedeljek dne 4. aprila t. m. ob petih popoldne v društvenih pisarniškich prostorih. Vspored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Odborenje začasnika o 113. odborovi seji. 3. Poročilo gospodarskega odseka. 4. Poročilo književnega odseka. 5. Poročilo knjižničnega odseka. 6. Poročilo tajnikovo. 7. Slučajnosti. V Ljubljani, dne 26. marea 1898. Predsednik: Fr. Levce.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali od 25. februarja do 15. marea med drugimi tudi: Ženska podružnica v Kobaridu po g. Karolini Gruntar 31 gl. 40 kr. in ženska podružnica v Trstu dohodek od veselice 150 gl. in letnine 54 gl. Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Grozen požar je nastal na Reki v četrtek zvečer. Unel se je železnični magacin št. 20. Prizor je bil grozen. Gorelo je dva dni, pa se ni bil ugašen ogenj. Kar je bilo v tem skladišču, je vse pogorelo, nicesar ni bilo mogoče rešiti. Dobro je, da se ogenj ni razširil na druga skladišča. Škoda znaša okoli 1 milijon goldinarjev. Blago je bilo vse zavarovano. Sodi se, da je treščilo v skladišče in da je tako nastal ogenj.

Jovan Sundečić, slavni črnogorski pesnik, hode praznoval 1. os petdesetletnico svojega književnega delovanja. Dasi lič mož že globoko v jeseni življenja, je vendar vedrega duha in stalni sotrudnik mesečnika «Luča», ki izhaja na Cetinju. Sundečić je znan tudi Slovincem in lani smo čitali v «Ljub. Zvonu» navdušeno odo na slovenske rodoljubkinje. Častljive mu starek in prijatelj: klicemo: Na mnogaja ljeta!

Zarota proti carju Nikolaju II.? — Lanske jeseni baje so razkrili in razbili v Petrogradu nevarno zaroto, katere je imela nalog, sedanjega reformatoričnega carja odstraniti ter posaditi na njegovo mesto Mihaila, carjevega najmlajšega brata, ki bi neki vladal v smislu Aleksandra III. — Ta reč pa je prišla še le sedaj v častnike. Morda je to res, morda pa tudi le izmišljotina.

Književnost.

Nova opera g. Parme, znanega slovenskega skladatelja, se je pela na hrvaškem gledališču v Zagrebu dne 22. t. m. Ta opera se imenuje «Stara pjesna» ter je dramatična romanca v jednem aktu in treh slikah. Libreto je napisal Gvido Mogeani, ki je znan subtilretist Mascagnijeve opere «Cavalleria rusticana», na hrvaški jezik pa jo je prevlel dr. Harambašič. Opera je dosegla, kar se dostaja glasbe, dober uspeh.

«Prosvjeta», to krasen hrvaški list za zabavo, znanost in umetnost, ima v zadnji številki med drugim zanimivim berilom tudi črtico o moravskih Hrvatih iz peresa znanega slovenskega pisatelja, g. Janka Barleta, ki je pa tudi hrvaški pisatelj. Med slikami vidimo tudi hrvaško igralko Milko Trnino v ulogi Fideleja.

Poslano.)*

Gosp. Ant. Fajglju, strojarju v Ajdovščini. Svojeas ste vsled moje tožbe dali dobroveljno globo 18 gl. v dobrodelni namen trem raznim društvom in prvih ste se zavezali, da javno prekičete v javnih časopisih obrekovanje proti moji osebi. Na Vašo prošnjo pod gotovimi pogoji sem odstopil od zahteve, da obrekovanje vno prekičete. Ker pa sedaj zopet nekaj spletkarne proti moji osebi in me zopet obrekujete, Vas vabim tem polom, da javno oglasite, kaj želite s tem doseči? V Črničah, dne 27. marea 1898.

Jos. Kosovel, posestnik.

Zahvala.

Podpisani izpolnjujejo žalostno dolžnost, da se najiskreneje zahvalijo vsem prijateljem in znancem za mnogobrojne dokaze iskrenega sočutja, ki so nam ga izkazali povodom boleznj in smrti naših presrečno ljubljenih otrok

PAVLE in FRANCA ŽEJNA,

bivše učenke in bivšega učenca H. razr. v Gorici. Prav pristno zahvalo g. Pirca, vadiškega učitelja, in g. Lojziki Russian, bišni gospodiji, za njih veliko požrtvovalnost in splošni vsem, ki so se udeležili pogreba, ter nam kakorkoli izrazili svoje sočutje! Bog povrni!

V Gorici, 18. marea 1898.

Zaljujoča rodbina.

*) Za sestavke pod tem naslovom je uredništvu odgovorno le toliko, kolikor nalaga tiskovni zakon — Op. ur.

Praktikant ali učenc

za sladničarno

14 ali 15 let star, se sprejme v Gorici. Več se izvé pri našem upravnistvu. — 130

Dunajska borza

28. marca 1898.

Skupni državni dolg v notah	10	95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	75	
Avstrijska zlata renta	122	30	
Avstrijska krona renta 4%	102	—	
Ogerska zlata renta 4%	121	30	
Ogerska krona renta 4%	99	20	
Avstro-ogerske bančne delnice	919	—	
Kreditne delnice	361	25	
London vista	120	50	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	75	
20 mark	11	75	
20 frankov	9	53 1/2	
Italijanske lire	44	90	
C. kr. cekini	5	69	

Podpisani priporočam svojim p. n. odjemalcem svojo posebno dobro

uležano marenno pivo

najboljše kakovosti v sodčkih in steklenicah, katere so polnjene v tovarni sami. Proseč p. n. odjemalcem, da se z zaupanjem name obračajo in si pivo obilno naročajo, zagotavljam najtočnejšo postrežbo

Z odličnim spoštovanjem
I. Kaučič
na Kormu št. 8. v Gorici.

Svoji k svojim!

Naznanjam veleslavnemu občinstvu v Gorici in z dežele, da sem otvoril lepo urejeno

brivnico

na Travniku števil. 21, zraven Paternolljeve knjigarne in loterije.

Obijubuje točno in hitro postrežbo, se toplo priporočam udani

Anton Pucelj,
brivski mojster.

68-8

Naznanilo.

Naznanjam, da sem prevzel z današnjim enemu zalogo **senožetnega piva v Sežani.**

V zalogi imam vedno sveže pivo v sodčkih in steklenicah, v sodčkih 1/2, 1/4, 1/8 in v zabojih po 50 in 25 steklenic.

Cene zmerne, postrežba točna tako, da se ne bojim konkurence.

Priporočam se torej za obilno naročbo. Z odličnim spoštovanjem

Janez Stibilj,
zastopnik.

97

Tüchtige **französische Lehrerin**, direct aus Paris kommand, gibt Stunden in und ausser dem Hause.

Curs für junge Mädchen und Abendeurs für Jünglinge: Conversation, Lesen und Stylistik. Auch Nachhilfe für Real-Schüler. Da sie viele Jahre in London gelebt hat, ertheilt sie auch **Unterricht in der englischen Sprache.** Honorar mässig.

Adresse: **Corso Francesco Giuseppe** N.º 28 Part. rechts.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
41 52-11 priporočata

pristna bela in črna vina in iz vipavskih, furlanskih, briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorec.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Josip Skert

pekovski mojster

Za vojašnico št. 5 (via Caserma) v Gorici

priporočata p. n. občinstvu svojo pekarno, v kateri izdeluje vsakovrstno navadno in najfineje pecivo.

Trgovina z jedilnim blagom

G. F. Resberg v Gorici,

v Kapucinski ulici št. 11

ter podružnici na Kormu števil. 2 priporočata to-le blago:

Stadkor — kavo — riž — masl — poper — sveče — olje — škrob — ječmen — kavino primaso — moko — gris — drobno in debele otrobe — turšico — zób — sol — moko za pitanje — kis — žveplo — cement — bakreni vitriji itd. 3 20-14

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debelo ter pristnega črnega in belega vina.

Špedicijska poslovnica

Gašpar Hvalič v Gorici

30 51-9 v ulici Morellii 12

se toplo priporočata Slovincem v Gorici in z dežele.

Učencem se sprejme takoj pri M. Žumer, voznemu kovaču v Železnikih na 89 3-2 Kranjskem.

Ed. Pavlin v Gorici

v Nunskih ulicah

št. 10

nasproti gostilne

„Belega zajca“

Usoja si priporočati prež. duhovščini in slavn. občinstvu svojo 32-15

veliko zalogo nagrobnih vencev

vsake vrste, kakor tudi biserne; rož za cerkev, palm, cvetkov za nove maše in poroke, voščeni sveč, križme, čevlje, nogovice, rakev (truge) vsake velikosti, zlatih črk i. t. d.

Vse po nizkih cenah!!!

Pekovski mojster

JAKOB GERBEC

v Gorici

ulica sv. Antona števil. 6.

PRIPOROČA

raznovrstno navadno in najfineje pecivo, kolače za birmance itd., katero razprodaja po starih cenah.

11 52 9

Zaloga vsakovrstne moke.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporočata prež. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico unatnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za turške potrebe, voščeno svečo itd., vse po zmerini ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporočata slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo. (P. el.)

Goriško pivo!

(na Goriščeku II).

Podpisani priporočam svojim p. n. odjemalcem svojo posebno dobro uležano izvorno, marenno in uležano pivo najboljše kakovosti, dobiva se v sodčkih po 1/2, 1/4, 1/8 in 1/16 H. kakor tudi v posebnih steklenicah. Zajedno naznanjam, da sem v minolem letu svojo nivovarno znatno zboljšal in da sem rabil za varjenje dobrega piva le najboljše blago: Žateški melj in lesnški ječmen.

Proseč p. n. odjemalce, da se z zaupanjem obračajo name in si obilno naročajo zagotavljam, najtočnejšo postrežbo. Z najodličnejšim spoštovanjem

Gustav Scholz,
pivovarski mojster.

Fr. Wanek,
pivovar.

Cukerin 350 krat slajši nego sladkor, 1 komad 2 kr.

Cukerin 180 krat slajši nego sladkor, 1 komad 1 1/2 kr.

Cukerin v malih paštulah, 1 komad 1 kr. — razpošilja s povzetjem najmanj 100 S. 84 15-3 komadov P. 31 14-4

JINDŘICH VOJTĚCH, Nusle-Praha.
Preprodajalcem veliki odbitek.

Razpošiljanje blaga le zasebnikom!

Jeden odrezek	gl. 3-10 iz dobre	pristne
3-10 m. dolg, za	4-80	ovčne
dsten za jedno	7-50 iz fine	volne
moško obleko	8-70	
stane samo	10-50 iz najljepše	
	12-40 iz angleške	
	13-95 iz Kang.	

Jeden odrezek za črno salonsko obleko gl. 10. Blago za vrhne sukne od gl. 3-25 za meter dalje; leden dražastih barv, odrezki po gl. 6 in gl. 9-95; peruvienne in doskings, blago za državne uradnike in vseh železnic in za sodnijske talarje, blago iz volne (Kangarn) in chevots, kakor tudi blago za uniforme finančne straže in žendarmrije, itd. itd. razpošilja po tovarniških cenah kot realna in solidna pozuata

Tovarniška zaloga **Kiesel-Ambhof v Brnu (Brünn).**

Uzoreci zastoj in franko. Pošiljate po uzoreh. Pozor! P. n. občinstvo opozarja se posebno, da se blago dobiva mnogo ceneje, ako se direktno naroči mesto pri prekupovalcih. Firma Kiesel-Ambhof v Brnu (Brünn) razpošilja vse blago po resničnih tovarniških cenah brez dodatka rabata, kojega krojači dobivajo. 16-9

Ivan Schindler

Dunaj, III. Erdbergerstr. št. 12.

razpošilja gratis in franko kataloge v slovensko-hrvatskem jeziku z več kakor 300 slikami o vseh vrstah aparatov za stroje, potrebnih predmetih za kmetijstvo, vinarstvo, za obrtne in gospodarske namene.

Cene nižje kakor drugod.

Za realno postrežbo se garantira.

Solidne zastopnike se išče.

IVAN SCHINDLER

e. kr. privileg. lastnik.

Dunaj, III. Erdbergerstr. št. 12

Dr. Rosa balzam | Pražko hišno mazilo

za želodac

290, 26 5

iz lekarne B. FRAGNER-ja V PRAGI

je splošno, že 30 let znano domače zdravilo, katero uzroča tek, olajšuje prebavo in lahko odvaža. Pri rednemu vporabljanju ojačuje prebavne organe in jih drži v pravem toku.

Velika steklen. 1 gl., mala 50 kr. S pošto 20 kr. več.

je staro, najprej v Pragi uporabljeno hišno zdravilo, katero vzdržuje čiste rane in jih tudi obvaruje nečistobe ter ublažuje deluje na vročino in bolečine.

V obrokih po 35 in 25 kr. S pošto 6 kr. več.

Pozor! Vsi deli zaboja so prevideni s zraven natisnjeno in zakonito priznano zaščitno znamko.

Glavna zaloga: Lekarne B. FRAGNER-ja „pri črnem orlu“ v Pragi, Mala strana, na voglu Spornrove ulice, potem v Gorici v lekarnah Cristofoletti, Gliubich, Pontoni in pl. Gironeoli.

Dnevno razpošiljanje po pošti. — Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogerske.

Mauthner's Samen.

Aussaatzeit: Ende Februar und März. Saatweite: 2-3 cm. Abstand der Reihen, 10 cm. in der Reihe. Bodenbeschaffenheit: Tieflocker, recht nahrhaft und nicht frisch gedüngt.

Komisijске zaloge Mauthnerjevih

63 2-10 slovečih semen za zelenjad in cvetlice

v zaprtih, oblastveno čuvanih paketih s sodno upisano varstveno znamko „MEDVED“, nahajajo se skoro pri vseh večjih avstrijskih kupeih z mešanim blagom

V vsakem kraju poverjena je komisijška prodaja 80 vrst semena za zelenjad in cvetlice samo jedni tvrdki. V krajih, kjer ni še takšnih zalog, se sprejmejo prijave.

Sveža, pristna semena od tvrdke **ED-MUND MAUTNER** (Budapest, Andrassystrasse 23) smatrati se imajo le one, kjer se originalni paketi zaprti (1898) in kakor kaže, zraven stoječa ilustracija previdjeni se sliko medveda in imenom Mauthner. Sviri se pred ponarejanjem.

Jurij Mose v Gorici

trgovec z manufakturnim (krojnim) blagom v Raštelu št. 7-8

ima bogato preskrbljeno zalogo volnenih, svilnatih in bombažastih snovij za vsaki letni čas ter perila in platna iz samega lana za gospoda in kmeta. Najnovejše moderne blago in perilo za vsaki stan, bodisi duhovnike, učitelje, uradnike itd.

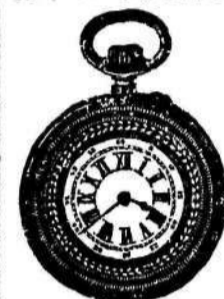
Največja zaloga volnenih ali žimnatih blazin za postelje ter pogrinjal, vsakovrstnih volnenih plahit itd.

Vse blago prodaja po tako nizki ceni, da se ne boji tekmovalcev. 102

Krojaška obrt.

Podpisani sporočam slav. slovenskemu občinstvu, da izdelujem moške obleke po najnovejšem kroju za gospode kakor tudi za vsakršni stan po želji. Dela se izvršujejo hitro in točno. — Priporočam se torej za obilno naročbo. Z odličnim spoštovanjem

Gregor Kos,
97 3-2 krajaški mojster v Podmelecu.

Na zahtevanje pošiljam zastoj in franko velike ilustrovane cennike ur, verižic, zlatenine, delove ur in orodja za izdelovanje ur.

F. Pamm, Krakau, Steadom N. 15.
Ustanovljeno l. 1852. 77 12-6

Krojaški mojster FRANČUFER v Gorici

v ulici sv. Antona števil. 1, izdeluje

VSAKOVRSNE OBLEKE

za moške po meri, bodisi fine ali priproste.

Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa učencem ljudskih in srednjih šol za obila naročila.

Jedino pristen BALZAM

(Tinktura balsamica)

Dobavlja se na drobno in na debelo samo oblastveno koncesionirana in trgovinskosodno protokolirana

tovarna balzama lekarnarja

A. Thierry-ja

v Pregradi pri Rogatcu.

Pristen samo s to trg. sodno registrirano zeleno varstveno znamko.

Celotna priprava mojega balzama stoji pod zakonitim varstvom vzorcev.

Najstarejše, najpreizkušenejše, najcenejše in najreelnejše ljudsko domače zdravilo za prsne in pljučne bolezni, kašelj, izmečke, krč v želodcu, manjkanje slasti, slab ukus, slabo dišečo sapo, kolecjanje, zrago, veltrove, zaprtost telesa itd., za nožranje in vnanjo porabo proti zobobolu, gnilju v ustih, ozeblini, opeklinami itd. Kjer ni nobene zaloge, naroči se naravnost z naslovom: Tovarna balzama lekarnarja A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu.

Cena franko za vsako poštno postajo Avstro-Ogerske je z zabojem vred:

12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone.

60 13 kron.

V Bosno in Hercegovino 30 novč. več.

Ponarejalce in posnemalce, kakor tudi prodajalce takih falsifikatov bodem na podlagi zakona za varstvo znanih strogo preganjal sodnim potom.

Schulzengel-Apotheke

Jedino pristno Gentifolijsko mazilo

(balzamsko mazilo iz raze centifolia).

Nakrepkejša vlažno mazilo sedanjosti. Velike antiseptične vrednosti. Posebno vnetji nasprotne učinka. Pri vseh se tako starih vnanjih bolelih, škodah in ranah gotov vspeh, vsaj najmanj zboljšanje in obznanje bolečih provzročuje.

Manj nego dve skaljci se ne razpošiljati; razpošilja se jedino le proti poprejšnjemu nakazu ali proti povzetju zneska. Cena s poštnim, voznim listom in zavojem itd. za 2 lončka 3 k. 40 sm.

Svarim pred nakupovanjem neupokojenih ponarejanj in prosim nakano na to paziti, da je vsa firma lončka vzgana zgornja varstvena znamka in firma „Schulzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada“. Vsak lonček mora biti zavil v navodilo za uporabo, katero ima to varstveno znamko. — Ponarejalce in posnemalce: mojega jedino pristnega gentifolijskega mazila bodem na podlagi zakona za varstvo znanih strogo preganjal; iste tako prodajalce falsifikatov. Kjer ni nobene zaloge, naroči se naravnost z naslovom:

Lekarna angleja varuha in tovarna balzama A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu.

Razpošilja se brezizjemno in proti poprejšnjemu nakazu ali proti povzetju zneska.